

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2007, č. j. OAM - 1309/LE - PA04 - PA03 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2007, č. j. 56 Az 13/2007 - 25,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 1. 2007, č. j. OAM - 1309/LE - PA04 - PA03 - 2006 zamítnuta a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žalovaný nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně kasační stížnost a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli podle § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského

soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), a § 77 odst. 1 zákona č. 235/1999 Sb., o azylu doručen dne 5. 11. 2007. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 13. 12. 2007. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 77 odst. 1 zákona o azylu je místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn. Takovým místem bylo podle údajů ve spise zařízení PoS Z. u B., kam byla písemnost doručována. Zásilka se vrátila soudu s vyznačením skutečnosti, že zásilka nebyla ve lhůtě vyzvednuta. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Napadený rozsudek byl uložen dne 26. 10. 2007, doručen byl tedy dne 5. 11. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 20. 11. 2007. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty, když tato byla podána k poštovní přepravě až dne 13. 12. 2007. K tomu je nutno konstatovat, že napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu